

Dues xemeneies: resultats del contacte de $[-s] + [ʃ]-$
 (ALDC, IX, F 26. *Dues xemeneies*)

En aquest mapa i comentari ens ocupem exclusivament del contacte fonosintàctic de la $-s$ final seguida d'un mot començat per palatal fricativa ($[ʃ]-$) o africada ($[tʃ]-$) i prescindim dels contactes fonosintàctics el segon element dels quals comença per vocal: *dos aixomeneres* 170, 176, 178, *dos eixomeneres* 175, *dos eiximeneres* 181, 185, *dos ansumenies* 120, *dues ensuminies* 117, *dugues ansomenies* 121, *dos antxuminies* 110, *dos entxuminies* 112, 113, *dos antjuminies* 111; o quan el segon element comença amb una altra consonant: *do* $[ʒ]$ uminies 111, *due* $[s]$ iminelles 8, *dos fumerals* 140, 143, 145, 146, 155-158, 160, 161, 164, *dos fumeres* 119, 123, 126, 127, 133, *dugues fumeres* 65. En cat. central, la $-s$ és absorbida per la palatal (*due* $[ʃ]$ emeneies), mentre que en mall. i men. i punts isolats del cat. occ. aquella provoca una africació de la palatal en la qual la sibilant queda absorbida

(*due* $[tʃ]$ emeneies). A la resta del domini s'articula la $-s$ seguida de fricativa (*due* $[s ʃ]$ emeneies), en eiv. i part del cat. central i del val., o d'africada (*due* $[s tʃ]$ emeneies), a l'alg. i a la major part del cat. occ.; per a les variants de *dues* (*dos*), veg. PALDC, VIII, mapa 1213. *Dues*, i per a les de *xemeneia*, PALDC, II, mapes 114. *Xemeneia/xumeneia* (I) i 197. *Xemeneia*: altres variants (II). A voltes hem hagut de substituir *xemeneies* per un altre mot començat per $[ʃ]-$ (*xinos*, *xinxes*, *xorracs*, *xiquets*, *xics*, *xiques*, *xiquetes*, *xiulits*, *xocolates*).

És normativa la pronúncia de la $-s$ final seguida de mot començat per una palatal sorda fricativa o africada, mentre que no és recomanable l'absorció de la $-s$ en la palatal provocant la seva africació (*due* $[tʃ]$ emeneies), pròpia del mall. i men. (PEOLC Fonètica, pàg. 16-17).

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC

